

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam 5. szám

2021. május

*„Nyisd meg a szádat a némáért, a mulandó emberek
ügyéért!”*

Példabeszédek 31:8

Egyházunk 2021. évi jeligéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 2-án, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet: **Határok (Józsué 15. rész)**
- 9-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Szentlélekre való várakozás (Ap. csel 1,1-14)**
- 16-án vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Jób könyve** (Schauermann Tamás igehirdetése)
- 23-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Pünkösöd ünnepe (Ap. csel 2. rész)**
- 24-én, **Pünkösdhétfőn** 10 órakor összejövetel Hidason (ha a járványügyi szabályok lehetővé teszik)
- 30-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Nyelveken szólás és prófétálás (1 Kor 14,1-25)**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,
- Szerdán 17 órától **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)
- Csütörtökön 17 órától **Bibliaóra** a Zoom-on
- Csütörtökön 19 órától „**Örláng**” ifjúsági összejövetel (követhető a Facebook oldalunkon)
- Pénteken 7.30-tól **imakör** az imateremben
- Pénteken 17 óra **bibliaórát** tartunk Hidason
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:
<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy
<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon
Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van a **református templomban**.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média hírek

7-én, pénteken **Methodista félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban
13 óra 30 perctől

30-án vasárnap délelőtt **methodista magazin műsor** lesz a MTVI-en

Születésnaposoknak

*Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved
kéréseit! Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne,
mert ő munkálkodik.*

Zsoltár 37:4-5

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a
mindennapjaikban!***

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul, az elmúlt évben:

- az **egyházunk** részére 2443 fő ajánlotta fel a jövedelme 1%-át, mely 13.689.533,-Ft-ot jelentett.
- a **Márta-Mária idősök otthona** részére 101 fő felajánlásából 624.194,-Ft szja 1%-ot kapott az alapítvány.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük! Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek nincs adóköteles jövedelmük, mert az összeg szétesztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073
Az egyházunk öregek otthonát támogató
Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-I-17

Anyák napján

Nincs szebb a boldog asszony-arcnál,
Míg nézi gyermekét;
S ha rá ragyog a tiszta szempár,
Nem adná kincsekért...
Nincs jobb a hű édesanyánál!
Ha csöndes, halk fohásza felszáll,
Kitárul akkor fönn az Ég,
S a Menny a Földdel összeér,
Az égi üdv a Földre ér.

Ma néktek szól a boldog ének,
Ti, drága, jó anyák!
Minden zengjük áldó Istenünknek
A hála himnuszát!
Szent béke, boldogság kísérfjen
Titeket itt e földi létben!
Megáldom lábatok nyomát...
Ma néktek nyílik a virág,
Ma rátok gondol a világ.

GERZSENYI SÁNDOR

A kiválasztott

*„...mert kiválasztott titeket az Isten kezdettől
fogva az üdvösségre...” (II. Thess 2,13)*

Amikor a gyermekeink még kicsik voltak, gyakran imádkoztunk együtt esténként. Ilyenkor leültem az ágyuk szélére, és beszélgettem velük.

Emlékszem, hogy egyszer ezt mondtam Liza kislányunknak: „Ha sorba állítanák a világ összes 4 éves kislányát, én a sor mentén járkálnék, és téged keresnélek. Miután végigmentem az egész soron, téged választaná-

lak ki, hogy az én kislányom légy.” Ettől mindig széles mosoly jelent meg Liza arcán, mert tudta, hogy nagyon szeretem.

Ilyen mosolyt fakasztó valóság számunkra is, ha arra gondolunk, ahogyan minket a világegyetemet teremtő Isten szeret: „...mert kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva...”

Az idők kezdete előtt azt akarta, hogy sajátjaként alkosson meg bennünket. A Szentírás közli velünk a csodálatos valóságot, hogy nem a saját jóságunk vagy érdemeink által választott ki minket, hanem szeretetből.

Ez nagyszerű hír! Mi vagyunk, „akiket szeret az Úr” (13. v.), és örülünk annak a kiváltságnak, hogy családjához tartozhatunk. Ez a sugárzó igazság töltse meg életünket alázattal és hálaadással.

„*Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, ...erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben*” (II. Thess. 2:16-17. v.).

Mennyei Atyánk azért választott ki téged is, hogy szeressen, és családjának hálás tagja legyél!

JOE STOWELL

Szelek

Van szembe szél, van lelki Szél,
egyik lever, másik emel.
Hányféle szél szállt már felém!
Széljárta táj az életem.
De hogyha a Lélek Szele
zúg olykor át a lelkemen,
megrendülök mindig bele,
s szárnyalni kezd az életem.

FÜLE LAJOS

Boldogmondások

Dr. Walter Klaiber: „Útmutató a boldogsághoz” című könyv végén két szerző gondolatait (öt témában) közöljük a mostani és következő hónapban.

A Máté evangélium 5. részéhez kapcsolódó fejezetek jól szolgálják az elmélyedést és az ösztönzést a személyes bibliatanulmányozáshoz.

Mindent Istentől várni

Amikor meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. Ő pedig megszólalt, és így tanította őket: „Boldogok a lelki szegények, mert ők a mennyek országa. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.” Máté 5:1-4

Egy barátnőm éveken keresztül kitartóan dolgozott gyülekezetvezetőként a gyülekezete érdekében. Ezzel Isten evilági országának építésében akart segíteni, és ezt teljes szívvel tette. Aztán szaporodtak a félreértések és a konfliktusok; hozzá közel álló emberek elkezdtek rossz dolgokat beszélni róla. Csalódottan húzódott vissza - de szilárdan kitartott Isten mellett. Helyzetének áldatlan volta nem tette őt keserűvé. Felismerte, hogy egy keresztény gyülekezetben is csak vízzel főznek, és az ott lévő emberek nem szentek. „Mindnyájan bűnösök vagyunk” - mondta, - „és én sem vagyok jobb! A legjobbat akarom tenni, de éppen úgy, ahogy azt én képelem el magamnak!” Elengedte saját elképzeléseit. A „legjavát” is Isten kezébe tette. Neki azt mondta: „Úgy fáj az, ahogy most a többiek látnak engem!” Miközben fájdalmát megosztotta Istennel, és elengedte minden elképzelését, mindent tőle várt!

Ebben a szabadságban tudott a többiekhez közeledni. És a nyíltsága elérte azt a hatást, ami korábban lehetetlennek tűnt: a kibékülést.

TANJA JESCHKE

Ahogy Isten a tulajdonát szétosztja

„Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.” Máté 5:5-6

Miért ígéri meg Jézus azoknak, akik elnyomottak, és lemondanak az erőszakról, kifejezetten a föld birtoklását („ők öröklik a földet”)? Milyen összefüggésben van ez az erőszakmentességgel?

Jézus itt szoros összefüggésbe hozza a lemondást és a birtoklást. Aki lemond valamiről, az éppen hogy nem birtokolja azt. Aki lemond arról, hogy erőszakkal szerezzen érvényt igazának, az lemond arról, hogy igaza

legyen, és közvetlenül gyengébb pozícióba kerül. Üres kézzel távozik, ő a szegény. Természetesen ezt önként senki sem akarja.

Azonban éppen ezeké a szegényeké lesz majd a föld! Ugyanis elsődlegesen Istené a föld. Ő teremtette azt. Tehát ő szabhatja meg, hogy kinek adja. Ha azt az erőszaknélkülieknek (hatalomnélkülieknek) ígéri, a világon senki sem tehet az ellen semmit. Még az erőszakosak sem. Az erőszakmentesek oldalán áll Isten. Az erőszakosoknak tehát semmiféle hatalma nincs felettük - még akkor sem, ha azt hiszik, és így viselkednek is.

Gondoljunk a fal elbontására 1989-ben: az erőszakmentes forradalom megmutatta, hogy a hatalmasok (az NDK vezetői) már nem tarthatták kézben a népet. Az ország nem az övéké volt, hanem a népé. És minden német ember közösen új országot kapott.

Milyen kihívással áll ön ma szemben, hogy lemondás révén új talajt találjon?

TANJA JESCHKE

DR. WALTER KLAIBER: ÚTMUTATÓ A BOLDOGSÁGHOZ
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

*Virágvasárnapi vers
transzcendenstől - immanensig és vissza*

Jeruzsálem
rablóbarlang
összeomlik
várfalad

ne csúfold meg
szepültlenítsd
Isten szelíd
otthonát

Ő szólaljon
belőled most
Ő vigyázza
szíved s szád

az én házam
imádságé
nincs más ami
megmarad

Lelkét amit
beléd lehelt
ne káromold
hanem áldd

Éljen benned
örökkéig
jöjjön hozzád
te meg várd

RAB FANNI - 2021. 03. 28.

Tagfelvétel a Felsőerdősori gyülekezetben

2021. március 7-én vasárnap az istentisztelet keretei között a Felsőerdősori gyülekezetben nyolc fiatalot vettek fel tagnak, köztük Sztupkai Marcellt is. Többen ebben a gyülekezetben nőttek fel, páran más metodista gyülekezetből származnak, Négyen tettek bizonyosságot közülük. Egy fiatal, Fekete Andris bizonyágtételét közöljük:

Tagságom története

2020 azt gondolom mindenki számára egy nehéz és kihívásos év volt. Emlékszem, hogy márciusban, az első korlátozások idején odamentem Kristófhoz sugárzó arccal, és azt mondtam neki:

- Örülök, Kristóf, ennek a helyzetnek, képzelj el, mennyi bizonyágtételt fog szülni...

Ez így is van, hiszen mi is itt állunk. Azt viszont nem vettem számításba, hogy az Isten hatalma a mélységekben mutatkozik meg a legnyilvánvalóbban, és én még nem álltam készen a mélységre.

Rengeteg dologban bíztam, nagyon sok mindenre építettem. Egyetemre jártam, ott benne voltam egy jó társaságban, jártam gyülekezetbe, találkoztam a barátaimmal, magabiztos és bizakodó voltam. Erődítményeket építettem a szívem köré, és egy idő után azokra kezdtem el támaszkodni a szívemben élő Isten helyett. Az Isten pedig szép fokozatosan elkezdte elvenni tőlem ezeket. Kiszorultam az egyetemi közegből, emiatt az egyetem is kezdett egyre ridegebbé és sötétebbé válni, végül teljesen elemészett. A barátaimmal nem tudtunk találkozni, beköltözött a szívembe a félelem, a gyülekezet is bezárta kapuit egy időre. Egyedül maradtam a gondolataimmal, a tehetetlenségemmel, és azt éreztem, hogy az Isten sem maradt velem, nem figyel rám, nem hallgat meg. Kétségbeesetten próbáltam cseppnyi hitem maradékába kapaszkodni, de minden szál elszakadni látszott.

A tagfelkészítő számomra egy lehetőséget biztosított, ahol az Ige körül forgolódhattam, ahol kiscsoportban együtt imádkozhattunk, ahol kereshettem az Urat. A rendszeres alkalmak és az igei útkeresés tartott a helyemen egy olyan időszakban, amikor fájt még imádkozni is. Lassan kezdtem ráébredni, hogy emberként harcolni valamiért, amit egyedül az Isten kegyelme adhat meg, értelmetlen szélmalomharc. Az újévi szövet-

ségmegújító istentiszteleten tettem egy bizonytalan lépést az Úr felé, és azóta lassan, de haladok Mesterem nyomában.

A tagfelkészítő szembesített egy gyülekezet erejével, bemutatta annak imaharcait, szolgálati lehetőségeit, kihívásait, szépségeit. Belegondoltam, hogy épp menni készülök egy másik városba, ott egy másik methodista gyülekezetbe.

De én itt vagyok otthon, itt nőttek fel, ti osztoztatok örömeimben, töletek kaptam az első Bibliámat, ti tanítottatok annak szavaira, ti imádkoztatok értem, ha nehézségeket éltem meg, itt tanultam meg az Istent dicsőíteni, itt szolgáltam először az Úrnak, itt vettem az első Úrvacsorám. Hozzon bármit is a holnap, szeretném imáimban hordozni a gyülekezetet, szeretnék veletek szolgálni Istenünknek, és szeretném szolgálattal építeni az Isten templomát, itt, a Felsőerdősorban, a gyülekezetben, ahol most tag szeretnék lenni.

F E K E T E A N D R I S

Boldogan éltek, míg...

*Jó vagy te, és jót teszel,
taníts engem rendelkezéseidre! (Zsolt 119,68)*

Felsőhajtottam, amikor egy újabb áhítatot olvastam, ami arról szólt, hogy egy veszélyben lévő élet az emberek imájára csodálatosan rendbejött. Természetesen örültem neki, de azon gondolkodtam, hogy hol van azoknak a hangja, akik a megválaszolatlan imádságaik ellenére is bíznak Istenben?

Férjemmel már azelőtt imádkoztunk gyermekeinkért, mielőtt megszülettek. Felajánlottuk őket Istennek, eljártunk velük a templomba, megtanítottuk nekik az írásokat, és áldozatokat hoztunk, hogy keresztyén oktatásban részesüljenek. A családunk örömmel szolgálta Istent. De szenvedésben is volt részünk.

Legidősebb fiam tizenévesen vízbe fulladt. Tíz év házasság után lányomat elhagyta a férje. Másik fiunknál skizofréniát állapítottak meg. Fiatalabb lányunk már három éve hozzánk sem szól.

Az élet kemény. Szeretteink meghalhatnak hitünk és imádságaink ellenére. Elválhatunk akkor is, ha bizodalmunk van. A betegségek gyógyíthatatlanok és végzetesek lehetnek. Imádkozhatunk, hűségesen élhetünk és bízhatunk Istenben, mégis elképzelhetetlen tragédiákkal szembesülhetünk.

De mindezek tudatában is tovább imádkozhatunk, életünket Istenre bízhatjuk abban a hitben, hogy ő jó, igaz, szeret minket, és útjai békességesek. Örömmel tölthet el a tudat, hogy Isten soha nem hagy magunkra minket.

Imádság: Istenünk, köszönjük jelenlétedet. Segíts minden körülmények között hűségesnek maradni hozzád! Ámen.

Isten jelenlétére mindig támaszkodhatok.

DEVONNA R. ALLISON (FLORIDA, USA) CSENDES PERCEK

Esti gondolatok

Este, ha besötétedik a gondok megnőnek és fontossá válnak a szemünkben. Ekkor érkezett el annak az ideje, hogy a napot hálás szívvel lezárjuk, ahelyett, hogy a gondok erőt vennének rajtunk.

Ilyenkor meggyújtok egy gyertyát, és egy nyugodt sarkot keresek magamnak. Elcsendesedem és elgondolkodom:

Ma miért vagyok hálás? Milyen ajándékokban részesültem? Milyen találkozások foglalkoztatnak még mindig? Hol kaptam elismerést? Milyen felismeréseket viszek magammal a mai napról? Mi nem lett olyan rossz, mint ahogy tartottam tőle? Mi sikerült? Mi szolgált örömömre?

Imádkozom: Istenem, szívedre helyezem minden gondomat és félelmeimet. Ajándékozz meg, kérlek, egy nyugodt éjszakával. Rád bízom azokat az embereket, akikért aggódom. Engedd, hogy holnap reggel kipihenve ébredjek, és felfrissülve végezhessem el feladataimat. Erősítsd meg bennem azt a bizakodást, hogy az eljövendő nap majd gondoskodik magáról, mert te gondoskodsz rólam. Köszönöm neked! Ámen.

NEUKIRCHENER KALENDER
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Biztosak lehetünk?

Viktória királynő elment egy istentiszteletre a Szent Pál székesegyházba, és meghallgatott egy igehirdetést, amely nagyon érdekelte. A prédikáció után megkérdezte a káplánját: „Teljesen bizonyosak lehetünk már ebben a földi életben az üdvösségünkről?” A káplán azt felelte, hogy nem tudja, hogyan bizonyosodhat meg az ember erről.

Mindezt közzétették az udvari híradóban, amelyet elolvasott John Townsend, az evangélium egyszerű szolgája. Mélyen elgondolkodott a királynő kérdésén és a káplán feleletén. Sokat imádkozott a megfelelő válaszáért, végül a következő üzenetet küldte a királynőnek:

„John Townsend, Őfelségének,

szeretett Viktória királynőnknek egyik alázatos alattvalója:

Remegő kézzel, de szívből fakadó szeretettel, és mert már itt a földön teljesen bizonyos lehetek abban, hogy Jézus azért ment a mennybe, hogy otthont készítsen számomra, kérem kegyelmes Felségedet, olvassa el a Szentírásból a következő ígerészeket: János 3,16; Róma 10,9-10.

Ezek a textusok bizonyítják, hogy hit által teljesen bizonyosak lehetünk az Úr Jézus Krisztus által megszerzett üdvösségünkben, ha hittel elfogadjuk értünk hozott áldozatát.

Szolgája a Jézusért: John Townsend.”

Nem John Townsend volt az egyetlen, aki ezzel kapcsolatban a királynőért imádkozott. Másokat is beavatott, és sok szívből szállt fel az imádság ebben az ügyben. Két hét múlva megérkezett az egyszerű külsejű levél:

„A királynő válasza John Townsendnek:

Levelét megkaptam és válaszként közölhetem önnel, hogy a Szentírás megjelölt textusait gondosan és imádságos szívvel elolvastam. Hiszem, hogy Krisztus engesztelő áldozata értem is történt, és bízom Isten kegyelmében, hogy egyszer majd azokon a lakóhelyeken találkozom önnel, amelyről Ő mondja: »Helyet készíték nektek«.

Victoria Guelph.”

Hogy valaki uralkodó vagy egyszerű ember, abban az üdvösség útja és az örök élet szempontjából nincs különbség. Az igehelyek, amelyeket John Townsend a királynő figyelmébe ajánlott, ezek: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16). „Ha tehát száddal úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, akkor üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk” (Róm 10,9-10).

Vajon kínzó bizonytalanságban kellene lennünk az örök életünk felől mindaddig, amikor már késő a döntést meghoznunk? Nem! Mert Isten Igéjének fenti és sok más helye biztosít bennünket Isten ama ígéretéről, hogy aki egyszer hittel elfogadja Fiát Megváltójának, annak már itt és

most örök élete van. A Krisztus által nyert üdvösség már most a miénk hit által – nem csak a jövőben.

Ezt mondja az Úr: „Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én Igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe” (János 5,24). „Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok, örök életetek van” (1.János 5,12-13).

J. A. VON POSECK

Életem szilárd alapja

– Krisztusom és az Ő vére,

Elvégezte, hogy ráleljek

– az örök és igaz kincsre.

Magam földi életében

– nem található semmi jó,

amit ne Ő adott volna

– aki szeretetre méltó.

Szívem repes örömeiben

– szomorú hogy lehetnék hát,

nagy örömmel énekelem

– megváltásom dicső napját.

Ragyogó napom rám nevet

– én Uram, Jézus Krisztus az,

ez dalra fakasztja ajkam

– s mennyei boldogságot ad.

PAUL GERHARDT

A kicsiny és a nagy ajándékok az imádságban

Csak az kapja meg a nagy ajándékot, aki a kicsinyért is hálát ad. Megakadályozzuk Istent abban, hogy nekünk ajándékozza a számunkra készített nagy lelki adományokat, mert nem adunk hálát a naponkénti adományokért. Úgy véljük, nem szabad megelégednünk a nekünk ajándékozott lelki felismerések, megtapasztalások és szeretet csekély mértékével, hanem szüntelenül, mohón nagy dolgok után kell kutatnunk (Jeremiás 45, 5). Aztán arra panaszkodunk, hogy hiányzik a gazdag tapasztalatokon alapuló szilárd bizonyosságunk és erős hitünk, amellyel Isten más keresz-

tényeket viszont megajándékozott, s e panaszainkat hitből eredőnek tartjuk. Nagy dolgokért imádkozunk, s közben elfelejtünk hálát adni a napenkénti kicsi (valójában egyáltalán nem kicsi!) adományokért. Hogyan bízhat azonban Isten nagy dolgokat arra, aki nem akarja a kicsinyt hálával elfogadni tőle? Ha nem adunk naponta hálát keresztény közösségünkért, akkor is, amikor nincsenek nagy megtapasztalások, nincs érezhető gazdagság, van viszont sok gyengeség, kishitűség és nehézség, s mi folyton csak panaszkodunk Istennek, hogy minden milyen silány, jelentéktelen, és mélyen alatta marad elvárásainknak, akkor megakadályozzuk, hogy Isten a Jézus Krisztusban mindannyiunk számára elkészített mérték és gazdagság szerint segítse gyülekezetünk növekedését.

DIETRICH BONHOEFFER: „JÖJJ VELEM” CÍMŰ KÖNYV
VÉBŐL

Haverunk az Isten?

Milyen istenképünk van manapság? Száz évvel ezelőtt még félelmetesnek ábrázolták, mostanában a prédikációkban gyakran (kicsit túlzott kifejezéssel) arról beszélnek, hogy: „Isten szeret téged, mindegy mit teszek, és mindig mindent megbocsát neked.” Ez azt jelentené, hogy nem kell megváltoznunk. E kérdéskörrel kapcsolatban fejti ki nézetét Rainer Harter, a Freiburgi Imádság háza vezetője.

Nemrég a következő kérdést tette fel nekem valaki: „Miért térdepelsz olyan sokat az imádkozás alatt?” Bennem viszontkérdés merült fel: „Miért térdepelsz olyan keveset? Ő előtte, aki egészen másmilyen, mint mi emberek, olyan lenyűgöző, hatalmas és tiszta, - egyszerűen szólva - olyan szent?”

A jó fej fickó a mennyben

A posztmodern egyház nehezen boldogul Isten szentségével. A szentséget fafejűséggel ésunalommal teszik egyenlővé. Szent életvitelt folytatni, ezt nem tartják menő (cool) dolognak. Azzal az érveléssel, hogy az egyházon kívül álló emberek kereszténységhez való csatlakozását megkönnyítsék profanizálják a Biblia Istenét, s közben annak a kísértésnek válnak áldozatává, hogy saját képünkre teremtsünk magunknak egy istent. Istent egy apafigurává degradáljuk, akinek legfőbb prioritása abban áll, hogy gyermekeinek jót tegyen, és bűneik felett egyik szemét jó szándékúan behunyja. A legfontosabb, hogy jól menjen soruk, végül is azért van az

Isten. Jézust megfosztjuk a királyi méltóságától, és a „mennyországból lévő jó fejjé” stilizáljuk, a Szentléleknek pedig a találkozásainkon a jópofa műsorvezető szerepét szánjuk.

Elveszítjük a vonzerőnket

Az aktuális prédikációkban és könyvekben legfőképpen olyan szempontok kerülnek előtérbe, mint Isten kegyelme, a hozzánk fordulása és szeretete, a gondoskodása, valamint segítő szándéka. Mindezek a témák valóban fontosak, azonban hiányérzetem van Isten személyisége azon alapvető részének hirdetése és megértése terén, amelyből minden más tulajdonsága ered: Isten szentségéről beszélek.

Ott, ahol Istennek már nem szabad szentnek lennie, és mi már nem vállaljuk fel azt a kihívást, hogy megszentelt életet éljünk, egyházként elveszítjük vonzerőnk mérvadó részét.

Isten félelmes (Ézsaiás 2:21)

Egy templomban nem rég azt a kérdést tettem fel, hogy: „Hogy lehetne befejezni a következő rövid mondatot: Isten...?” Amint az várható volt, olyan jelzőket soroltak fel, mint, jó, kegyelmes, nagy, a szeretet, irgalmas, Atya, gondoskodó, gyógyító, megmentő, stb. Mindezek a tulajdonságok természetesen igazak Istenre vonatkozóan. A válaszok után megkérdeztem, hogy vajon mit mondana Ézsaiás próféta (kb. Kr.e. 740 és 701 között működött), ha itt lehetne közöttünk. Csend támadt, miután az ő válaszát suttogva előadtam: „félelmes”.

Ézsaiás - és messze nem ő volt az egyetlen - találkozott Istennel, és ez borzongással töltötte el őt, mert az Isten szentségére vetett pillantása által saját tisztátalansága vált tudatossá benne - egy olyan megtapasztalás, amelyet ritkán tudok megfigyelni istentiszteleteink bármelyikében is. Nos, szívesen érvelnek azzal, hogy Ézsaiás híradása - amelyhez hasonló leírásokat találunk Mózesnél, vagy Ezékiel és Dániel prófétáknál - az Ószövetségből származik, és az Újszövetségben az Isten egészen más. Ez azonban így nem helytálló.

Ahogy János újra találkozott Jézussal

Gondoljunk János apostolra. Ő, „az a tanítvány, akit Jézus szeretett”, és aki az utolsó vacsoránál Jézus mellett foglalt helyet, a pátmoszi száműzetése alatt a következő szavakkal írja le: „Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve; feje és haja fehér

volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a tűz lángja; lába hasonló volt a kemencében izzó aranyérchez; hangja olyan, mint a nagy vizek zúgása; jobb kezében hét csillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki, és tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével fénylik. Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő rám tette jobbját, és így szólt: „Ne félj, én vagyok az első és az utolsó!” (Jelenések 1:12-17) János ismét találkozik barátjával, Jézussal, de a reakciója egészen más, mint ahogy azt mi elképzelnénk. A megdicsőült Jézusból áradó szentség és szépség láttán az ember János csak leborulni tud mélyen érintve saját emberi sötétségének különbözősége (diszkrepanciája) által. Csak Jézus „Ne félj!” felszólítása bátorítja őt arra, hogy ismét felálljon.

Ha Isten szentsége elsikkad

Nagyon fájlalom, hogy Jézust haverunk szerepébe kényszerítik, holott Ő tulajdonképpen a királyunk. Azt hiszem, hogy a világunknak egyáltalán nincs szüksége az ideális emberré „lestilizált” Istenre. Az egyház leépíti magát, ha megengedi, hogy Isten szentségét az „asztal alá ejtsék” (elsikkadjon). Amire ehelyett szüksége van, az egy Király, aki irányítja népe sorsát, és egy Atya, aki gyermekeit szerető tekintéllyel arra tanítja, hogy szent életet éljenek. Olyan Istenre van szüksége, aki éppen mássága miatt nyugőz le, és aki nem egyszerűen egy jobb ember. A Biblia mutatja meg nekünk ezt az Istent. Az Ő kijelentéseihez kell mérniük magukat a mi istenábrázolásainknak (Istenről szóló leírásainknak), és néha az Istennel való vélt találkozásainknak.

Isten szentsége olyan, mint a tűz

Gyakran napi több órát töltök el imádkozással. Azok a megtapasztalások, amelyeket újra és újra átélek Isten szent jelenlétében, a legértékesebbek, és egyúttal legfelfoghatatlanabbak azok közül a dolgok közül, amiket átélhetek. Isten szentsége olyan, mint a tűz. Nekem magamnak ekkor semmim sincs, amit felmutathatnék neki, és az tudatosul bennem, hogy az előtt állok, aki milliárd galaxist teremtett! Ha minden ének elhangzott, és minden imát elmondtam, legtöbbször már csak egy szó maradt hátra, amit suttogva imádkozom: „Szent”. Úgy tűnik, nem csak velem történik ez meg így, hiszen a Jelenések könyvének 4. fejezetében azt a híres jelenetet vetíti szemünk elé az Ige, amely a 8. vers szavaiban csúcsonylik ki: „... és szünet nélkül, éjjel és nappal ezt mondták: „Szent, szent, szent...”” Ez a jelenet évek óta foglalkoztat engem. Hogy lehet az, hogy Istent olyan sok ember - keresztények is - vagy unalmasnak, korszerűtlennek, vagy

kegyelmére korlátozottnak tekinti. Ha dicsőítés közben vagyunk, amelyről azt állítjuk, hogy abban Istennel találkozunk, és szépsége és szentsége mélyen megérint minket, nem kell-e megilletődöttnek és hálateltnek lennünk amiatt, hogy emberként egyáltalán megállhatunk előtte? Miért borulnak térdre a vének a trónus előtt (ugyancsak a Jelenések 4-ben), és teszik le koronájukat Isten előtt, mi ezzel szemben imádkozás közben okos telefonjainkon érkező emailjeinkre, vagy facebook válaszainkra pis-lantgatunk?

Személyesen kell keresnünk Istent

Az okok közül kettőt szeretnénk megnevezni. Először: közülünk senkinek sem lehet Istennel másodkézből való kapcsolata, amely keresztyén könyvekre, más emberek megtapasztalásait tartalmazó beszámolókra, prédikációra, vagy konferencia élményekre támaszkodik. Istent személyesen kell keresnünk. Határozottan megígérte, hogy meg fogjuk Őt találni, ha ezt szívből tesszük. Kérem higgye el nekem: Őt megtalálni azt jelenti, Őt olyan lenyűgözőnek érezni, ami minden eddigit felülmúl, és újból életre kelti a hitét. Ha aztán Istenről beszél, nem a „megfelelő” szakon lesz a hangsúly, hanem a mély lelkesedésem.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A hála védelme

A gyötrő aggódástól óv a hála,
mert Isten benne békességet ad,
„mely minden értelmet felülhalad”,
s a háborúság próbáit kiállja.

Nagy nyereség a megelégedéssel,
a hálával az istenfélelem,
új tartományba lép az értelem,
s beéri akkor bármilyen kevéssel.

Mindig erőforrásunk lesz a hála,
ha elvesz is valamit Istenünk.
Szeretve Őt, javunkra lesz nekünk,
hogy életünket gazdagabban áldja.

„Ha már a jót elvettük – mondjuk Jóbbal –,
a rosszat mért ne vennők tőle el?”
Bukott lényünk mást úgysem érdemel.
Hogy mit miért tesz, azt Ő tudja jobban.

„Áldott az Úr neve!” – Jób így ad hálát,
s a szenvedésben sem tagadja meg,
a kísértéseknek nem ad helyet.
Így bírja csak ki sok nyomorúságát.

Minden ajándékánál több az Isten,
bármit vesz tőlünk el, vagy bármit ad,
Ő ezek nélkül is miénk marad,
hogy szívünk már egyedül rátekintsen.

Ha megnyert bűnbocsánatért imádja,
vagy bármi másért ujjongó öröm
Isten nevét s a hálás „köszönöm”,
hitünket is erősíti a hála.

BALOG MIKLÓS

Kudarc - a javamra?

Régóta ismerem őt is, az életét is. Vallomása arra bizonyíték, hogy életünk nagy változásai nem *körülöttünk*, hanem *bennünk* történnek.

„Amikor a férjem minden komoly előzmény nélkül elvált tőlem, és gyerekünk is vele ment, úgy éreztem: eljött a világ vége. Ilyen méltánytalanság embert még nem ért! Nem szoktam én az effélékhez, még a töredékükhöz sem! Gyermekkoromtól kezdve megszoktam, hogy kegyet gyakorolok azzal, akit a barátnőmnek engedek. Az iskolában én diktáltam a tempót a többieknek, mindig dicsértek ezért a tanárok.

A házasságom is úgy folyt, ahogy én irányítottam. Két másféle világ találkozott össze bennünk, és én azon nyomban megindítottam a férjem átképzését, hogy hasonlítson hozzám. Nagyjából el is fogadta ezt, és lassan az ízlése is ugyanaz lett, mint az enyém, véleménye úgyszintén. Sőt, hitéletünkben is hagyta magát vezetni általam.

Bár azért nem mindig volt hajlandó engedni. Olyankor nagyon kemény volt, és rokonaim, barátaim szerint csak az én érdemem volt a helyzetek áthidalása. Jól esett, akik közel álltak hozzám, mindig igazat adtak nekem. Ez megsokszorozta az erőmet. A férjem, majd gyerekem az évek során be is törtek szépen, aminek nagyon örültem.

Aztán egyszer csak, teljesen váratlanul, úgy mentek el, hogy mintegy jelleképpen kívülről rám zárták az ajtót, nem hagyva lehetőséget nekem sem a magyarázkodásra, sem a folytatásra. Elváltak tőlem a szívükben is, hivatalosan is.

Évekkel ezelőtt maradtam így egyedül. Persze, mindenkinek azt mondta, hogy én raktam ki a szűrüket. De belül naponta százszor sikítottam: hogyan történhetett meg ez velem? Ezt a bűnt, amit ellenem tettek! Gépiesen mondogattam magamnak a kedves Igémet: „... *azoknak, akik Istent szeretik minden javukra van*” (Róma 8:28). Az egyetlen kapaszkodóm ez volt. Ezt elhittem, bár semmiben nem éreztem a javát annak, ami történt. Évekig vártam, vártam és mondogattam: „...*javukra van...*”

Néhány hónapja megfordult az életem. Jézus fordított meg utamon, és azóta minden a feje tetejére állt bennem.

Tegnap álmomból riadtam fel arra, hogy valami erős fény a szemembe süt. De sötét volt a szoba. Egy másodperc alatt villant át az agyamon: „*Az én vétkem!*”

Teljes világossággal ismertem föl, hogy az én vétkem miatt történt minden! Hiszen korábban az én életprogramom volt mindenki átformálása olyanná, amilyen én vagyok! Hiszen a férjem is azért lett a férjem, mert csak ő ment bele ebbe a játékba. Nap mint nap uralkodtam. Bár ő robbant, a gyújtózsínór mindig az én markomban volt. Az én vétkem, hogy belőle csak annyit tudtam elfogadni, amennyit hasonult hozzám. Nem ő és a gyerekem csapták rám az ajtót; lassan, alattomosan én lökdös-tem ki őket az otthonukból.

Amikor megtértem, mondom, Jézus mindent a fordítottjára állított bennem. De egészen tegnapig nem tudtam mit kezdeni a szétesett családi életemmel. Aztán ez a fény az éjszakában! Ez egészen csodálatos volt! „*Az én vétkem!*”

Hogy az övék is? Hogy egyikünk sem vagy fekete, vagy fehér, ahogy mindig gondoltam? Én biztos, hogy nem voltam fehér. Erre most éjszaka döbbsentett rá az Úr. Egyet tudok: ha ezt sokkal előbb ismerem fel, még mindig együtt van a családuknk!

A kapaszkodó Igét eddig én mormoltam magamnak. Most az Úr szólalt meg általa. Javamra? Furcsa, de a javamra. Hogyha még ilyen áron is, de örökre megtanultam: senkit ne akarjak átformálni a magam képére és hasonlatosságára! De ezt csak most tanultam meg, amikor Krisztus engem megigazított, és egészen átformált. Most már tudom, hogy emberrel egyedül csak ő teheti meg ezt!

Hogy ők mire döbrentek rá, és mit láttak be időközben, az az ő dolguk Istennel. Hiszem, hogy az Úr bennük is elvégzi a maga tisztogató kegyelmével azt, amire szükségük van.

Azért, ha legközelebb találkozom velük, bocsánatot fogok kérni. Sőt, én magam fogom felkeresni őket!”

Így szól az Úr: „*Ne legyetek okatlanok, mint a ló, mint az öszvér, melynek kantárral és zabolával kell szorítani az állát!*” Zsoltár 32:9

Szerető Istenem! Köszönöm, hogy nálad van lehetőség mindent újra kezdeni. Köszönöm, hogy Te nem azt nézed, mi voltam, hanem azt, amivé lettem. Adj újabb és újabb felismeréseket Igéd által, hogy engedelmesebb tudjak lenni!

Nyisd meg a szememet arra, amit eddig még nem láttam, hogy a Te szerető kezed munkáját észrevegyem egész életemben! Ámen

RISKÓNÉ FAZEKAS MÁRTA: „TÜKÖR ÁLTAL - SZEMTŐL SZEMBE” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*Anyák napján
köszöntjük
az édesanyákat!*

*Gustav Klimt:
Anyá és gyermeke*

*Áldott
pünkösdi
ünnepeket
kívánunk!
A Szentlélek
ereje
töltse be
a szívünket!*